

[Thorkil Kristensen.]

tendenser. Man kunne også have talt om avanceglidning, som ikke er så let at konstatere.

Også her vil jeg gerne have lov at komme med et citat fra venstres program. Der står på side 13:

„Opståede tendenser til inflation må modarbejdes ved, at nationalbanken begrænser kreditgivningen, og ved, at staten inddrager købekraft med det formål at skabe balance mellem produktion og forbrug.“

Det er netop det, som sker i øjeblikket, og det er denne regulator, man vil sætte ud af funktion, og derved give inflationsfaren en ekstra drejning netop på et tidspunkt, da vi skal ind i et større marked. Noget sådant ville, som jeg grundigt har påvist, ikke være i overensstemmelse med venstres hidtidige tankegang eller program.

Derimod indrømmer jeg, at det harmonerer bedre med forskellige konservative tanker, som har været fremme i de senere år. Specielt har der været en lang række artikler i Berlingske Tidende, hvor man ligesom har villet skrue tidens udvikling tilbage til tiden før 1914 og sætte finanspolitikken mere eller mindre ud af spillet og igen lade nationalbanken blive den dominerende faktor, således som den kunne være det før 1914, men som den ikke kan være det i dag. Disse tanker, som Berlingske Tidende særlig har fremhævet, kan man spore igen i den konservative såkaldte antiinflationssplan, som blev drøftet i det høje ting for nogle år siden. Den blev ændret nogle gange i løbet af den diskussion, den undergik, og den efterlod derfor ikke noget klart billede, men det var dog tydeligt, at finanspolitikken skulle skubbes til side, og det skulle igen være nationalbanken, der skulle gribe ind. Det vil i den foreliggende situation sige, at nationalbanken skulle slå investeringerne ned til skade for den omstilling af erhvervslivet, vi trænger til.

Jeg beklager, at venstre nu også er gået så langt i retning af disse konservative tanker, at man her har lagt navn til noget, som jo må skade både vort landbrug og vor industri, når man ser realistisk på tingene. Det ville have været meget nyttigt, om man

havde haft venstres program ved hånden, når denne plan skulle udkastes. Jeg beklager det ikke blot på grund af det rent aktuelle, for det bliver næppe gennemført i den form, hvori det er foreslået; men jeg beklager det, fordi man her har forsømt at benytte lejligheden til at udforme en konstruktiv, liberal politik afpasset efter tidens behov. Der er nemlig ingen tvivl om, at det er der brug for. Det er der også på det finansielle område, så at vi gradvis kunne komme bort fra det store statsoverskud, vi har i øjeblikket, for det er jo større, end det er ønskeligt på længere sigt, og så at vi kunne bremse tendensen til større statsudgifter på de områder, hvor dette er muligt og forsvareligt.

Jeg har i min finanslovtale den 3. december i fjor givet nogle eksempler på, hvordan jeg mener en sådan liberal finanspolitik kunne udformes, men kunne naturligvis ikke komme ret langt frem. Det er ønskeligt at få reduceret den direkte beskatning i det omfang, hvori det er muligt, når balancen i samfundet skal bevares, og derfor må det modsvares af besparelser i langt højere grad i forhold til skattelettelserne, end det her er sket. Der må være mere balance mellem besparelse og skattelettelse, sådan som jeg fremhævede det i min finanslovtale i december, og sådan som jeg forsøgte at få det gennemført, da venstre og det konservative folkeparti havde drøftelser om de samme problemer for et års tid siden. Jeg tror, det ville have været klogt at følge denne tankegang også rent politisk, fordi det altid er betænkeligt som opposition at foreslå noget, som man kan få vanskeligheder med, når man bliver regeringsparti.

Jeg siger dette, fordi den opgave altså stadig står tilbage at formulere en konstruktiv liberal økonomisk politik, der tager hensyn til landets reelle økonomiske forhold og derfor giver en baggrund for, at erhvervslivets initiativ kan udfolde sig og den enkeltes ansvarsfølelse kan styrkes. Jeg håber, at den opgave bliver taget op en anden gang.

Finansministeren (Kampmann): Det er i og for sig kedeligt, at det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen ikke kan lide anvendelsen af engelske ord her i tinget. Når jeg tænker på de to oppositionspartiets stil-